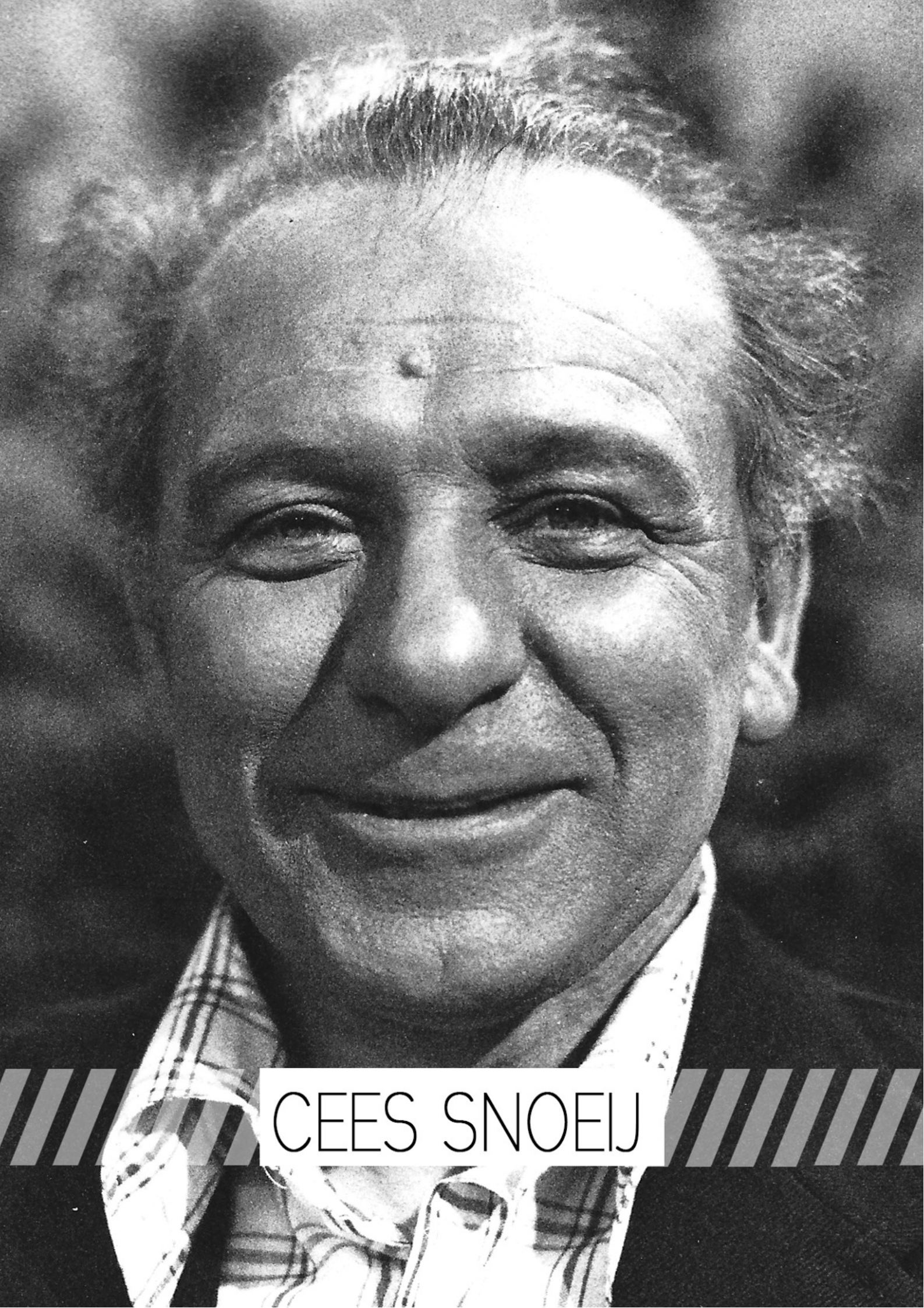

CEES SNOEIJ

Cees Snoeij († 2012) schreef zijn naam als Cees Snoey.

Gewoon,

omdat hij dat mooier vond staan.

Cees was autodidact. Hij had papieren voor gas, water, elektriciteit en was radio- en televisiemonteur. Hij was horlogemaker, instrumentenmaker, typograaf, timmerman, metaalbewerker en werkte kort als beroepsfotograaf. Hij kon smeden, spuiten en decoreren.

De man met de gouden handen , de tv-klusjesman , de effectenman , de duivelskunstenaar ,
het was een bijzondere man met een bijzonder leven.

Cees Snoeij werd in 1922 geboren in Rotterdam. Zijn vader was machinist op een sleepboot, waardoor Cees altijd veel gereedschap tot zijn beschikking had. Nadat hij zijn opleiding als instrumentenmaker aan de Ambachtsschool had afgerond, begon hij zijn carrière op zijn vijftiende toen hij ging werken bij liftenfabriek Hensen in Rotterdam. Daarnaast kluste hij bij mensen thuis om wat extra te verdienen. Hij repareerde alles wat er maar te repareren viel. Cees: "Ik speelde nooit op straat, ik zat altijd binnen te klussen." Hij woonde één huis verder dan zijn vriendin Grada. Tijdens de oorlog nam Grada de zorg voor de kinderen van Cees' broer Piet op zich, die in Laren woonde.

In 1945, vlak na de oorlog, verhuisde Cees ook naar Laren. Daar ging hij samenwonen met Grada in een piepklein schuurtje. Vanaf dat moment ging hij daar aan de slag als horloge- en instrumentenmaker. In die tijd waren er geen onderdelen te krijgen voor horloges en klokken, dus maakte hij deze zelf. "Ik keek nooit op de klok misschien was ik wel de enige horlogemaker die niet van klokkijken hield." Nog steeds deed hij veel klussen voor mensen in de buurt, wat ervoor zorgde dat dit zijn voornaamste inkomstenbron werd. Ook begon hij met het repareren van radio- en televisieonderdelen.

JAREN 50

In 1950 richtte Cees zijn eigen bedrijf op onder de naam 'Technisch Bureau Cees Snoey'. Cees was inmiddels getrouwd met Grada. Ze kregen samen vijf kinderen, waarvan er later twee toe zouden treden tot het bedrijf.

De familie vestigde zich in een huis met een grote werkplaats en een atelier, van waaruit Cees zijn verschillende beroepen kon uitoefenen.

In de jaren na de oorlog kwamen er veel uitvinders bij Cees langs vanwege zijn technische inzicht. Eén van deze uitvinders was Dook van Bruggen. Hij vroeg Cees een machine te maken die in hoog tempo knopen kon produceren. Zo gezegd, zo gedaan. Niemand bleek echter interesse te hebben in de knopen, terwijl Cees er inmiddels al een paar duizend had geproduceerd. Daarop gooide hij alle knopen op het grindpad naast zijn huis, om het grind weer wat aan te vullen. Een tante van Cees die zeer slechte ogen had, bewonderde het pad en dacht dat zij een knoop zag liggen.

Ze liep naar de bewuste knoop en bukte om deze op te pakken, waarna ze opeens heel veel knopen zag liggen.
Ze slaakte een kreet van verbazing.

I N K O M S T E N			
12-9-45	Rep: uurwerken	C. v. d. Ploeg	f 14.50
13-9-45	Rep: 1 zakhorloge	A.F. KETJEN	f 3.-
	1 dam. armband horloge		" 3.25
			" 6.25
13-9-45	Rep: 1 dwerg wekker	V. ZYP	" 2.50
13-9-45	Rep: 1 Friesche klok		" 3.50
	1 pendul klokje		" 2.-
	1 dam. armband hor.		" 2.-
			" 7.50
15-9-45	Rep: uurwerken	C. v. d. Ploeg	f 14.75
			f 45.50

Cees hield de administratie heel precies bij en hij schreef alles op wat te maken had met de in- en verkoop van zijn bedrijf. Hij begon hiermee in de week van 9 september 1945 en de eerste factuur stuurde hij aan de heer C. van de Ploeg, voor de reparatie van zijn uurwerk. Tot het begin van de jaren 50 hield hij een wekelijkse administratie van zijn bedrijf bij en daarna deed hij dit maandelijks.

I N K O M S T E N				WEEK	VAN
		SALDO		f	44.10
26-9-45	Rep: DAMES HOR.	RONCHETTI		"	2.50
26-9-45	Rep: ZILV. COLLIER.	CALIS		"	1.-
26-9-45	Rep: uurwerken	V.D. PLOEG.		"	15.75
27-9-45	Rep: 2 dam. arm. hor.	DE. WATER		"	5.50
29-9-45	Rep: Muurklok	WILGENBURG		"	3.25
29-9-45	Rep: uurwerken	V.D. PLOEG.		"	13.75
				f	85.05

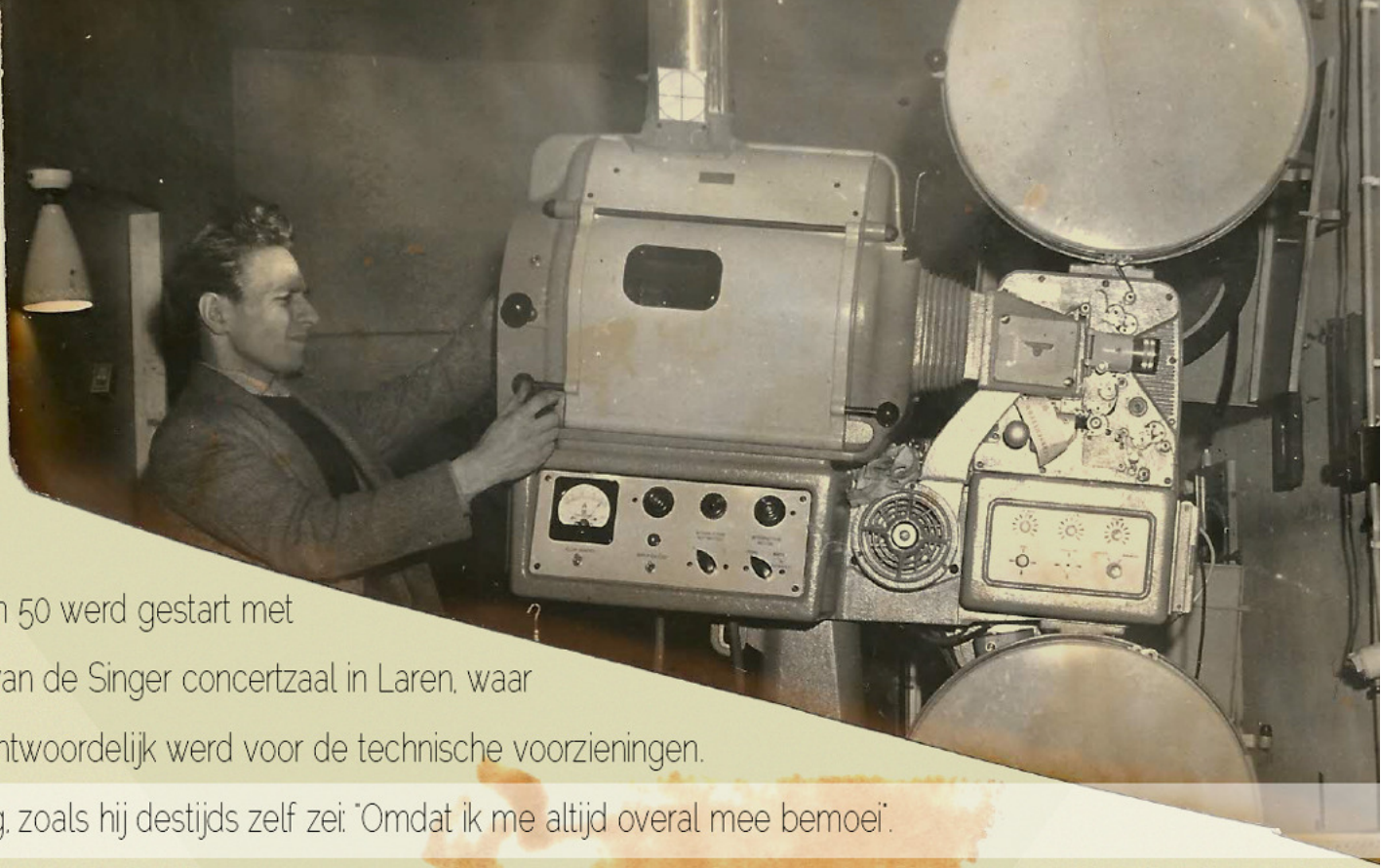
In de jaren 50 bouwde Cees een enorme klantenkring op van startende of reeds lang bestaande bedrijfjes. Zij hadden het inzicht en het gebruik van techniek nog niet onder de knie. Men hielp elkaar in het dorp en in de omgeving daarvan. Cees kon met beperkte middelen, maar door deze juist toe te passen, veel kleine en grote problemen oplossen. Hij genoot van wat er uit zijn handen kwam en was zelf soms ook wel verrast door de verschillende invalshoeken die opkwamen in zijn gedachten. Cees' leven werd ook gekenmerkt door een enorme nieuwsgierigheid naar hoe iets gemaakt is en het maakte hem niet uit of iemand met een gebroken bout of met een klus naar hem toekwam die dagen duurde.

Begin jaren 50 kwam Cees in contact met beeldhouwer Willy Mignot, die hij vaak hielp bij de totstandkoming van zijn beelden. Ook dronken ze vaak samen een borrel in een café tegenover het Singer. Cees werkte mee aan het kunstwerk 'De wilde zwanen' van Willy Mignot, dat nog steeds op het terrein van Singer staat. Willy en Cees bewonderden het eindresultaat en Willy vroeg aan Cees of hij dacht dat het kunstwerk sterk genoeg was.

Cees zei, met een krijtje in zijn hand:

“Zal ik een streepje zetten waar de vleugels gaan breken?”

Na de winter braken de vleugels precies af op deze plek.

Begin jaren 50 werd gestart met de bouw van de Singer concertzaal in Laren, waar Cees verantwoordelijk werd voor de technische voorzieningen. Simpelweg, zoals hij destijds zelf zei: 'Omdat ik me altijd overal mee bemoei'.

Singer bleek geschikt te zijn voor tv-uitvoeringen en Cees kwam op het idee er een vaste straalzender bij te bouwen. Hij zei hier destijds over: 'Ik heb dat ding er gewoon doorgedrukt, via de pers en zo.' De hoogte van de straalzender moest worden bepaald en een aantal deskundigen was wekenlang bezig met het meten van het hoogteverschil, de bomen en de afstand tot de studio. Het schiet niet echt op zo, dacht Cees. Hij had hier een veel eenvoudiger, maar doeltreffende oplossing voor: hij vulde tien ballonnen met helium en bond deze aan elkaar. De tros bond hij aan een klosje garen van Grada, dat hij over een balpen heen had geschoven. Hij belde het schakelcentrum in Hilversum en zei: 'Jongens, ik laat zo een tros ballonnen op. Als je die mooi ziet, roep dan stop.' Hij liet het klosje garen steeds verder afrollen en zo bepaalde hij dat de straalzender 23 meter hoog moest worden. Na nog wat laatste, extra berekeningen van de deskundigen bleek dat Cees met zijn methode de juiste hoogte had bepaald.

Cees: 'Totale kosten van het onderzoek één daalder.'

Zo'n twintig jaar later zei hij over zijn idee voor de straalzender: 'Kijk, ik was, en ben trouwens nog, eigen baas. Ik dacht aan mijn boterham.' Midden jaren 50 werd Cees gevraagd toneelmeester te worden van Singer. Hij ging akkoord en vervulde deze functie van 1956 tot 1961. Hierdoor kwam Cees bij de televisie terecht.